

være, dersom vi godkender dette. Jeg kan det i hvert Fald ikke.

Jeg skal af Hensyn til, at det er et almindeligt Ønske saa hurtigt som muligt at slutte denne Debat, ikke fortsætte videre. Jeg tror, at jeg hermed har godtgjort, hvorfor jeg ikke kan følge Flertallet i denne Sag. Men jeg maa knytte en Bemærkning til endnu, og det er den: Er den Motivering, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) gav af sin Tilslutning til denne Sag, godkendt af Flertallet, er det en Overenskomst, der er bygget paa de af det ærede Medlem fremsatte Principper, forekommer det mig, at det maa være en Grund mere til at tage bestemte Afstand fra Flertallets Stilling i denne Sag. Jeg kan ikke forstaa rettere, end at naar det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds kunde oprulle det Billede, han har oprullet, som en Betingelse for, at han kunde tiltræde Flertallets Forslag, er man kommen ind paa en Glidbane, der vil føre vidt ved fremtidige Afgørelser af slige Sager.

Jeg havde ikke tænkt mig, at det var den socialistiske Stat, Flertallet stilede imod, men det var det, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds proklamerede. Jeg antager, at Ordføreren vil protestere mod det Grundlag for Overenskomsten med Flertallet, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds proklamerede saa stærkt, som han gjorde. Jeg ved det ikke, men jeg tænker mig det, og det skal interessere mig at høre, hvorledes det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds stiller sig derefter, om han saa siger: Saa kvittere vi disse Fremtidsmuligheder, vi ere dog enige i, at dette Lovforslag skal vedtages. Jeg henstiller dette, thi jeg tror, det har sin Betydning, at ogsaa de Synsmaader, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds saa stærkt proklamerede, blive tydeliggjorte ved denne Lejlighed.

Finansministeren (Brun): Jeg maa begynde med at udtale min Anerkendelse af det store Arbejde, som Udvalget har ydet ved at sætte sig ind i denne Sag, der jo er bilagt med et saa betydeligt Antal Aktstykker, som vistnok ikke noget andet Udvalg i lang Tid har haft at arbejde med. Det er vel Grunden til, at anden Behandling af Lovforslaget først kan foregaa saa sent paa Samlingen, som Tilfældet er, man kan ikke bebrejde Udvalget, at det ikke har overkommet at faa det Arbejde fra Haanden før. Alligevel gør det

mig ondt, at Betænkningen ikke har foreligget for Tinget for længe siden. Personlig sætter jeg naturligvis overordentlig megen Pris paa, at denne Sag faar en Afgørelse, thi en Afgørelse kan jeg som Finansminister ikke undvære, da det vil være umuligt at administrere de Forhold, her er Tale om, naar man ikke staar paa klar og sikker Bund. Jeg tillægger det dernæst ogsaa Betydning af Hensyn til selve Sagen, at det Lovforslag, som er forelagt, vedtages i den Skikkelse, det nu har faaet fra Udvalgets Haand, idet jeg ikke ser nogen nærliggende Mulighed for, at Bankkrisen kan blive afsluttet, saa fremt dette ikke sker. En anden Grund er den, at det forekommer mig, at det ligefrem er et Retfærdighedshensyn overfor Vilhelm Lassen, at Forslaget om Udvidelsen af Bankgarantien vedtages. Dernæst er der ogsaa Hensynet til Bankerne, som under hele denne Affære efter Statskassens Opfordring have staaet Last og Brast med Statskassen i denne Sag.

Jeg maa beklage, at de omfattende Oplysninger, som Udvalget har modtaget, ikke have været i Stand til at samle Udvalget om en fælles Opfattelse i denne Sag. Men jeg er glad over, at Regeringens Opfattelse af dette Forhold i hvert Fald har opnaaet Flertal i Udvalget. Det er en given Ting, at Garantien har faaet en langt mere omfattende Virkning end egentlig paatænkt. Men det, at de jydsk Banker og Laanekassen i København ere inddragne under Garantien, anser jeg for en af de mindre omfattende Virkninger. Jeg tror, at det Forhold, at Staten og Bankerne staa i Forskud for 50 Mill. Kr. til Afvikling af Pengekrisen, og at man har maattet optage et udenlandsk Laan paa 20 Mill. Kr., er en langt mere omfattende Virkning af den Bankgarantilov, som blev vedtagen i Februar i Fjor, end at disse Smaabanker i Jylland ere blevne inddragne under Garantien. Da Bankgarantiloven var til Forhandling, var alle enige om, at Garantien for de to Banker var absolut nødvendig. Men man manglede Overblik over Situationen den Gang, der var ingen, der gav det, og muligvis ingen, der kunde give det, men denne Mangel paa Overblik har medført en Principløshed i Formen for Garantien, som vi nu lide under. Det er det, som har gjort, at Inddragelsen af de jydsk Banker og Laanekassen har mødt saa megen Modvillie.

Jeg skal ikke gaa i Detailler med Hensyn til de af Bankkomiteen truffne